

بواسطه حضرت ادیب
جناب عباس خان علیه بهاء الله

هو الله

ای ثابت بر پیمان ظلم ظالمان مانند بحر بی پایان موج و طوفانی عظیم افکنده و عبدالبهاء در هر دمی مبتلا بماتمی گردد چشمها اشکبار است و دلها بی صبر و قرار با وجود این همواره بیاد دوستان دیرین و احبای نور مبین مشغول و به محبتشان مألوف و بذکرشان پر روح و ریحان باغبان چون برخی از شاخهای درخت را قطع نماید که تا در باغی دیگر نهال بیهمال بنشانند از بریدن برخی شاخها شاخهای دیگر قوت یابند و نشو و نما کنند حال تیغ اعتساف بعضی از شاخه‌های شجره طوبی را قطع نمود ولی باغبان احدیت در خیابان رحمانیت هر یک را نهال بیهمال فرمود پس باید شاخه‌هایی که در شجره اثبات باقی نهایت قوت و طراوت و لطافت حاصل نمایند مقصود اینست که بعضی از یاران الهی در کمال وجد و طرب و نشاط و انبساط بقربانگاه عشق شتافتند و جان‌فشانی نمودند و خود را فدا کردند حال باید احبای موجود چنان قیامی کنند که دلبر هدایت کبری در انجمن عالم جلوه دیگر نماید و چهره دیگر برافروزد جناب ادیب نهایت ممنونیت را از آنجناب بیان نموده‌اند

و تازه‌نهالان باغ الهی یعنی انجال امجاد را از قبل عبدالبهاء تحیت مشتاقانه برسانید و بگوئید از خدا خواهم هر یک در جویبار احدیت مانند سرو آزاد قدی بفرایزد و بفیض سحاب رحمانیت همواره سبز و خرم باشید

امه الله الموقنه ورقه طیبه ضجیع محترمه را تحیت ابدع ابهی ابلاغ نمائید و همچنین رقات نورانیّه اماء الرحمن صبا یای محترمه را از قبل من نهایت مهربانی مجری دارید و همچنین مؤمنه موقنه المشتعلة بنار محبه الله نوريجان را و عليك التحيه و الثناء ع ع